Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžk/48/2019
Identifikačné číslo spisu:	3019200036
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:3019200036.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudkýň JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. v právnej veci žalobcu: PRIMA ŠPORT, o. z., Tatranská 298, Považská Bystrica, IČO: 34 057 595, právne zastúpený: Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Okresný úrad Trenčín, Hviezdoslavova 3, Trenčín, za účasti ďalšieho účastníka konania: Dongil Rubber Belt Slovakia s.r.o., Robotnícka 2198, Považská Bystrica, IČO: 35 914 581 a za účasti Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava,
o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚ-TN-OOP5-2018/034600 zo dňa
10. decembra 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa a o kasačnej sťažnosti Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/21/2019-110 zo dňa 23. júla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 11S/21/2019-110 zo dňa 23. júla 2019 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OÚ-TN-OOP5-2018/034600 zo dňa 10. decembra 2018 (ďalej aj len ,,napadnuté rozhodnutie“), vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania. Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj len ,,správny poriadok“) potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Mesta Považská Bystrica sp. zn. Odd.P/2431/2018/55185/AQ-10 zo dňa 15. augusta 2018 (ďalej aj len ,,prvostupňové rozhodnutie“) o zamietnutí návrhu žalobcu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len ,,Občiansky zákonník“) a odvolanie zamietol. Žalobca sa na prvostupňovom orgáne domáhal vydania predbežného opatrenia podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ktorým by sa dočasne upravili vzťahy. Žalobca je vlastníkom CKN parc. č. 5478/233, 208 a 201 k.ú. R. zapísaných na LV č. XXXX, na vedľajších pozemkoch, ktoré sú vo vlastníctve spoločnosti Dongil

Rubber Belt Slovakia s.r.o. (ďalej len ,,Dongil"). Na pozemkoch vo vlastníctve Dongil sa realizovali stavebné práce na stavbe „Dongil etapa II Považská Bystrica", pričom do okolia sa šíril nepríjemný zápach, ktorý obmedzoval športové aktivity v športovom areáli žalobcu, na čo sa sťažovali návštevníci areálu. Podľa informácií žalobcu Dongil prevádzkovala halu bez platného stavebného povolenia, keďže rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.06.2018 pod sp. zn. 11S/26/2017, v dôsledku čoho dochádzalo zo strany tejto spoločnosti k zrejmému zásahu do pokojného stavu.

2. Krajský súd uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu musí mať zákonom ustanovenú formu, ktorú predstavujú obsahové a formálne náležitosti, ktoré upravuje správny poriadok. Výrok rozhodnutia je jeho najdôležitejšou časťou, pretože obsahuje rozhodnutie vo veci, ktorá musí byť jednoznačne špecifikovaná. Iba vo výroku rozhodnutia možno vysloviť vznik, zmenu alebo zánik individuálneho právneho vzťahu, ktorým sa zakladajú práva, určujú povinnosti, prípadne menia právne vzťahy. V tejto časti rozhodnutia sa tiež autoritatívne deklarujú určité právne stavy. Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodoval.

3. Krajský súd z výroku napadnutého rozhodnutia zistil, že žalovaný vo výroku uviedol, že o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol podľa zákonného ustanovenia § 59 ods. 3 správneho poriadku, podľa ktorého odvolací orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie. Napriek uvedeniu tohto zákonného ustanovenia vo výroku, žalovaný vo výroku slovne uviedol, že prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zamieta. Podľa krajského súdu tak výrok trpí logickým rozporom, je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. S poukazom na dôležitosť výroku ako časti rozhodnutia a jeho záväznosť uviedol, že na veci nič nemení ani odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, z ktorého vyplývajú dôvody rozhodnutia, smerujúce k potvrdeniu prvostupňového rozhodnutia a zamietnutia odvolania. Z uvedeného dôvodu zrušil napadnuté rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP pre jeho nepreskúmateľnosť a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu sa nezaoberal jednotlivými žalobnými námietkami.

4. Sťažovateľ (pôvodne žalovaný) podal proti rozsudku krajského súdu včas kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP) a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). Túto odôvodnil tým, že krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie nad rámec žalobných dôvodov, čím porušil zásadu iudex ne eat ultra petita partium. Žalobca žalobu odôvodnil všetkými dôvodmi v § 191 ods. 1 písm. a) až g) SSP, pričom tieto ďalej nekonkretizoval. Zrušenie pre nepreskúmateľnosť, v prípade ak táto nie je namietaná v žalobe nie je podľa SSP prípustná. Rozhodnutie krajského súdu je z tohto dôvodu prekvapivé a nepredvídateľné pre sťažovateľa. K nepreskúmateľnosti nemal možnosť vyjadriť sa ani ju namietať pred vydaním rozsudku krajského súdu.

5. Generálny prokurátor podal kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Namietal obdobným spôsobom ako sťažovateľ. Poukázal na to, že žalobca nekonkretizoval žalobné dôvody podľa § 191 ods. 1 SSP, s výnimkou jediného, ktorý spočíval v tom, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. e) SSP). Krajský súd tak mal rozhodnutie preskúmavať len v intenciách tohto konkretizovaného žalobného bodu. V dôsledku toho, že žalobca nekonkretizoval žalobné body, sťažovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k nepreskúmateľnosti. Žalobca nenamietal nepreskúmateľnosť z dôvodu, že vo výroku bolo uvedené zlé označenie právneho základu a z tohto dôvodu môže byť rozsudok krajského súdu pre sťažovateľa prekvapivý a neočakávaný. Generálny prokurátor spochybnil aj záver krajského súdu ohľadom nepreskúmateľnosti, pričom v tejto súvislosti poukázal na to, že chyba v označení odseku príslušného ustanovenia vo výroku, podľa ktorého sťažovateľ rozhodol sama o sebe nebola spôsobilá vyvolať jeho nezrozumiteľnosť. Zostávajúca časť výroku je totiž plne v súlade s odôvodnením. Okrem toho samotný § 59 ods. 2 správneho poriadku (ktorý mal byť správne uvedený vo výroku) obsahuje tri alternatívy

rozhodnutia a teda býva konkretizovaný až prostredníctvom následného slovného vyjadrenia vo výroku, z čoho je zrejmé, že práve slovná formulácia vo výroku bude smerodajnou. Pokiaľ by krajský súd sťažovateľa vyzval k vyjadreniu sa, tento by mohol v zmysle § 47 ods. 6 správneho poriadku túto chybu odstrániť a to aj počas prebiehajúceho súdneho konania.

6. Sťažovateľ sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti generálneho prokurátora s touto plne stotožnil. Generálny prokurátor sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa plne stotožnil s jej obsahom. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa a kasačnej sťažnosti generálneho prokurátora uviedol, že neprišlo k porušeniu zásady iudex ne eat ultra petita partium, nakoľko v správnej žalobe uviedol žalobné dôvody podľa § 191 ods. 1 písm. a) až g) SSP a hoci uviedol, že hlavným dôvodom bol nedostatočne zistený skutkový stav (§ 191 ods. 1 písm. e) SSP), tento nemožno v zmysle obsahu správnej žaloby posudzovať ako jediný dôvod. Navrhol aby kasačný súd kasačné sťažnosti zamietol a priznal mu úplnú náhradu trov konania.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že kľúčovým aspektom v prejednávanej veci je posúdenie otázky, či chyba v označení ustanovenia, uvedeného vo výroku rozhodnutia, ktoré vyjadruje právny základ pre rozhodnutie žalovaného, predstavuje takú chybu, ktorá by mala za následok konštatovanie nezrozumiteľnosti výroku a s tým spojené zrušenie napadnutého rozhodnutia. Uvedené je potrebné riešiť aj v spojení s otázkou potreby konkretizácie žalobných dôvodov v prejednávanej veci.

9. Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších zmien a doplnkov výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania.

10. Sťažovateľ vo výroku napadnutého rozhodnutia uviedol nesprávny právny základ, na podklade ktorého rozhodol, keďže namiesto označenia § 59 ods. 2 správneho poriadku pochybil v označení odseku, ktorý nesprávne označil ako „ods. 3“. Súčasťou výroku však bolo slovné vyjadrenie, z ktorého bolo zrejmé, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy, že sťažovateľ urobil chybu len v jedinej číslici, ktorá mala označovať odsek, pričom vo výroku uviedol aj slovné vyjadrenie rozhodnutia, ktoré uviedol správne („potvrdzuje a odvolanie zamieta“). V prejednávanej veci je potrebné rozhodnutie vnímať komplexne, ako celok a okrem výroku prihliadať aj na znenie resp. obsah odôvodnenia. K výroku nemožno pristupovať izolovane, hoci ide o jednu zo základných náležitostí rozhodnutia, nejedná sa o náležitosť jedinú. Rozhodnutie musí v zmysle § 47 ods. 1 prvej vety správneho poriadku obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Druhá veta citovaného ustanovenia obsahuje výnimku, kedy odôvodnenie nie je potrebné, a to v prípade, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Ani uvedená výnimka však nič nemení na skutočnosti, že výrok je možno všeobecne resp. obvykle chápať ako jednu zo základných náležitostí, ktorá však rozhodnutie vytvára spolu s ostatnými náležitosťami. Zo znenia odôvodnenia dotknutého rozhodnutia je zrejmé, že sťažovateľ rozhodol podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku. Kasačný súd sa za týchto skutkových okolností nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu, ktorý v predmetnej veci neprihliadal na skutočnosť, že z odôvodnenia rozhodnutia zreteľne vyplýva, že výrok smeroval k rozhodnutiu, ktoré je v ňom vyjadrené slovne, teda k rozhodnutiu, ktorým sťažovateľ prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

11. Kasačný súd sa nestotožňuje so záverom krajského súdu, že ide o nepreskúmateľné rozhodnutie. Za nepreskúmateľné rozhodnutie sa totiž považuje také rozhodnutie, ktoré je nejasné, alebo protirečivé. V

tomto prípade však treba klásť dôraz na skutočnosť, že sa hovorí o rozhodnutí ako celku. Kasačný súd pripúšťa, že v určitých prípadoch môže byť nezrozumiteľnosť následkom chybného, napr. protirečivého, resp. nelogického výroku, avšak tu by išlo o situáciu, kedy by túto pochybnosť o správnosti obsahu nebolo možno ,,zhojiť" napr. prostredníctvom znenia odôvodnenia. Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť súdna prax nepovažuje rozhodnutie, ak je rozpor odstrániteľný výkladom, t. j. ak nebudú po interpretácii napadnutého rozhodnutia ako celku s prihliadnutím na jeho aspekty pochybnosti o jeho význame (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 1 Afs 38/2006 zo dňa 23. augusta 2006). V tomto prípade pod danými aspektmi možno vnímať aj skutočnosti uvedené v jeho odôvodnení, úkony orgánu verejnej správy, či účastníkov konania. Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť súdna prax považuje napr. rozhodnutia, ak zo znenia ich výrokov nevyplýva opis skutku, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti, avšak v tomto prípade pôjde o oblasť správneho trestania, a teda uvedené sa neviaže k situácii, o akú ide vo veci samej. Za nepreskúmateľné rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy pre nezrozumiteľnosť možno považovať také rozhodnutie, ktoré je ako celok formulované takým spôsobom, že si jeho časti vzájomne odporujú, protirečia, nie sú v logickom súlade, alebo sú formulované neurčitým spôsobom, ktorý má za následok znemožnenie náležitej interpretácie tohto rozhodnutia. Zjavná formálna chyba (napr. pisárska chyba) nie je sama o sebe dôvodom na zrušenie rozhodnutia pre jeho nepreskúmateľnosť z dôvodu nezrozumiteľnosti.

12. Ak odvolací správny orgán v potvrdzujúcom výroku rozhodnutia nesprávne uviedol právny základ rozhodnutia ustanovenie ,,§ 59 ods. 3" správneho poriadku (zrušenie rozhodnutia), keď správne malo byť ,,59 ods. 2" správneho poriadku (potvrdenie rozhodnutia) a ide o rozpor so slovným vyjadrením výroku tak uvedené možno považovať za zrejmú nesprávnosť, keďže rozhodnutie je inak v celkovom súlade ako potvrdzujúce.

13. Za nepreskúmateľné rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy pre nezrozumiteľnosť možno považovať také rozhodnutie, ktoré je ako celok formulované takým spôsobom, že si jeho časti vzájomne odporujú, protirečia, nie sú v logickom súlade, alebo sú formulované neurčitým spôsobom, ktorý má za následok znemožnenie náležitej interpretácie tohto rozhodnutia. Zjavná formálna chyba (napr. pisárska chyba) nie je sama o sebe dôvodom na zrušenie rozhodnutia pre jeho nepreskúmateľnosť z dôvodu nezrozumiteľnosti.

14. Podľa § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších zmien a doplnkov chyby v písaní, v počtoch a iné zrejmé nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

15. Zásadnou otázkou, ktorá doteraz nebola judikovaná je, či opravu administratívneho rozhodnutia možno vykonať i počas priebehu súdneho konania o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia.

16. Ustanovenie § 47 ods. 6 Správneho poriadku umožňuje, aby správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu zrejmú nesprávnosť svojho rozhodnutia opravil. Za tým účelom mu krajský súd zašle administratívny spis s výzvou na opravu zrejmej nesprávnosti s určením lehoty, v ktorej oprava má byť vykonaná.

17. Po vykonaní opravy krajský súd vec prejedná a rozhodne v rámci dôvodov uvedených v žalobe.

18. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.